

Font: COCARMÍ

Diuen que el nom no fa la cosa, però ens permet identificar allò a què ens referim. Així, en les últimes dècades hem vist com ha evolucionat el tractament de la discapacitat i hem passat de parlar d'impedits, incapaços i invàlids a referir-nos a minusvàlids i, més recentment, a persones amb discapacitat.

Aquesta evolució lèxica coincideix amb una transformació social i política que ha afavorit passar d'una concepció assistencial i de beneficència a una altra de reconeixement de drets i de foment de les capacitats. D'estar amagades a casa o tancades en institucions, hem passat a la visibilització i a la reivindicació de la plena inclusió en tots els àmbits de la societat. Aquest canvi ha permès assolir, amb un gran esforç, millores en la nostra qualitat de vida i en els nivells d'inserció laboral i educativa, així com en l'accés a la cultura i la comunicació.

A tot això hi ha contribuït l'avenç en polítiques socials i, especialment, l'aprovació de la Convenció sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat ^[1], l'any 2006, un instrument de reconeixement de drets humans i que, volem recordar, empara el terme persones amb discapacitat.

El model, però, no ha avançat tant com ens hauria agradat i hem viscut anys de retrocés derivat d'una crisi conòmica que està fent recular l'Estat del Benestar i no ha permès seguir revertint la discriminació històrica, estructural i sistèmica que patim les persones amb discapacitat.

Source URL: <https://cocemfe-barcelona.es/es/noticia/no-ens-canviis-el-nom-ajudans-canviar-la-realitat>
I ara vivim una nova proposta de revisió semàntica del terme amb que ens referim a les persones amb discapacitat, proposant persones amb diversitat funcional. Què vol dir diversitat funcional? Pensem en discapacitat quan parlem de diversitat? Crec que no, que la diversitat va molt més enllà i, necessàriament, ens fa pensar en les persones amb discapacitat.

Per això, vull expressar la defensa majoritària del sector de seguir emprant el terme persones amb discapacitat per fer visible el col·lectiu i, alhora, avançar en la línia de sensibilització i reivindicació que la nostra societat i les nostres institucions encara necessiten. Ara més que mai no podem tornar a la invisibilització. El terme diversitat funcional pot generar confusió i inseguretats jurídica o, fins i tot, rebaixar les mesures de protecció que seguim precisant. No podem córrer el risc d'amagar una realitat coneguda i a la qual hem de fer front en el dia a dia en un entorn on és fonamental treballar en la defensa dels nostres drets.

Com el nom no fa la cosa: no ens canviïs el nom, ajuda'ns a canviar la realitat! Som persones amb discapacitat.

Antonio Guillén

President del Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat (COCARMI)